

Op de Hoogte

Augustijns Centrum de Boskapel

maart 2013

Terugblikken vanaf pag. 19

" ... bij tijd en wijle van
mening verschillen zonder
haat, alsof iemand het
oneens was met zichzelf
en juist
door die schaars
voorkomende onenigheid
fleur geven aan de
eensgezindheid van
meestal"

(Augustinus, Belijdenissen,
IV,8,13,p.113)

Colofon

'Op de Hoogte' is het bulletin van de Stichting Augustijns Centrum de Boskapel.

Het biedt ruimte voor Boskapellers en andere bezoekers van de kapel om te schrijven of te lezen over zaken die de gemeenschap van de Boskapel of de Kerk in het algemeen raken.

Ook geeft het informatie over vieringen in de kapel en activiteiten die vanuit de Boskapel worden ondernomen.

'Op de Hoogte' verschijnt 11 maal per jaar.

Op verzoek wordt 'Op de Hoogte' per e-mail toegezonden.

Redactie

Mechy Dolmans-van Oosterhout (*eindredactie*)

Frans van den Boogaard (*lay-out*)

Medewerker

Chris Dijkhuis

E-mailadres redactie: redactieodh@boskapel.nl

Druk

Helma Bertels

Adres Boskapel

Graafseweg 276

6532 ZV Nijmegen

tel/fax 024-3776968

b.g.g. 06-53362781 (past. Joost Koopmans)

homepage: www.boskapel.nl

e-mail: info@boskapel.nl

ING-bank: 22 06 916, Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden teksten te weigeren, in te korten, of anderszins redactioneel te bewerken.

Copyright berust bij de auteurs van de bijdragen.

3 maart 2013

Inhoud o.a.:

pag. 4	liturgie kalender
pag. 5	leeftocht
pag. 6	Is er aanleiding om ongerust te zijn over de financiële situatie van de Boskapel?
pag. 7	van de bestuurstafel
pag. 9	project vastenactie
pag. 11	over een kleine 4 weken is het Pasen
pag. 12	laatste zuster van Bethlehem overleden
pag. 14	Amnesty in actie
pag. 15	korte berichten
pag. 16	Via Crucis
pag. 18	bezinning, ontmoeting en verdieping, voorjaarsprogramma 2013
pag. 19	Bijlage 'terugblik afscheid Joost'
pag. 19	viering 11.15 uur
pag. 26	middagprogramma
pag. 26	toespraken
pag. 33	liederen

Van de redactie

Op veler verzoek wordt dit nummer voornamelijk gevuld met alles wat er door Boskapellers gezegd en gezongen is op 27 januari jongstleden, de dag dat Joost Koopmans officieel afscheid nam van de Boskapel. Voor velen van u wellicht een echt bewaarnummer! Er is echter die dag ook herhaaldelijk met Augustinus gezegd: 'Trek steeds verder' en daarom ook aandacht voor de vasten waar we inmiddels middenin zitten, de komende Goede Week en Pasen.

Wat er nog meer binnen is gekomen schuiven we door naar het volgende nummer, dat verschijnt op 7 april 2013, kopij graag uiterlijk 28 maart 2013 sturen naar redactieodh@boskapel.nl

Mechy Dolmans-van Oosterhout
Frans van den Boogaard

Liturgie kalender

MAART 2013

zondag 3 maart 11.15 uur	'Leeftocht, een hele wereld te winnen' Lucas 13, 1-9	Ekkehard Muth Capella Silvestris
zondag 10 maart 11.15 uur	'Leeftocht, verlangen naar leven' Lucas 15, 11-32 De verloren zoon Start vastenactie en voorstellen kinderen van de eerste communie	Ekkehard Muth Les Étoiles, jongerenkoor van de Ontmoetingskerk Dukenburg
zondag 17 maart 11.15 uur	'Leeftocht, hoeders van elkaar' Johannes 8, 1-11	Joost Koopmans Boskapelkoor
woensdag 20 maart 20.00 uur	The Passion vertelconcert over het lijdensverhaal	Our Choice, Weurt
zaterdag 23 maart 20.00 uur	Viering van vergeving en verzoening (Concertviering)	Ekkehard Muth Sotto Voce, Nijmegen
zondag 24 maart 11.15 uur	Palmzondag / Palmpasen De kinderen kunnen hun palmpasen meebrengen	Ekkehard Muth Capella Silvestris
donderdag 28 maart 20.00 uur	Witte Donderdag Viering rond het laatste avondmaal Enkele mensen zullen vertellen wat hun leeftocht is	Ekkehard Muth Capella Silvestris
vrijdag 29 maart 18.30 uur	Goede Vrijdag Viering rond het kruis ook kinderen zijn hierbij welkom	Voorgangersgroep Boskapelkoor
zaterdag 30 maart 20.00 uur	Paaswake ook kinderen zijn hierbij welkom	Ekkehard Muth Capella Silvestris
zondag 31 maart 10.00 uur (!)	Paasviering	Ekkehard Muth Boskapelkoor
zondag 7 april 11.15 uur	'De ongelovige Tomas' Johannes 20, 24-31	Voorgangersgroep Peregrinantes
iedere woensdag 19.30 - 20.00 uur	meditatieviering in de kleine kapel	Familia Augustiniana

Leeftocht

Tekst: Ekkehard Muth

Het is een beetje een oud woord dat we als thema voor de veertigdagentijd gekozen hebben: 'leeftocht'; zo oud dat veel mensen niet helemaal meer precies weten wat het eigenlijk betekent. Leeftocht, dat is je proviand, je eten en drinken voor onderweg. Maar, eerlijk is eerlijk, uit het woord zelf wordt dat niet meteen duidelijk. En zo hoor ik mensen weleens associëren: 'leef' en 'tocht' - de

tocht van je leven, je levensweg dus / wat je nodig hebt om te leven op je tocht / je voeding in de breedste zin van het woord / eten en drinken voor onderweg... Eigenlijk is dat helemaal niet zo gek, want het thema wordt daardoor veel breder dan we in de liturgiegroep van tevoren hadden kunnen bedenken, en het krijgt opeens veel meer raakvlakken dan verwacht.

En als je er zo tegenaan kijkt dan blijkt 'leeftocht' ook buiten de vieringen ons thema te zijn. Onze Boskapelgemeenschap is namelijk met een flinke leef-tocht bezig in de breedste zin van het woord. In deze veertigdagentijd zijn we ook letterlijk op weg naar (nog meer) nieuw leven.

Zo ging afgelopen zondag ons 1ste communieproject van start. Liesbeth Vroemen heeft voor de zes kinderen een boeiend traject uitgezet. En op 26 mei, de zondag na Pinksteren, zullen we hun 1ste communie vieren. Het team van de kindernevendienst durft het aan om dit jaar de kinderen uit te nodigen voor de vieringen op Goede Vrijdag en voor de Paasnacht. Misschien denkt u dat dat toch eerder vieringen zijn voor volwassenen, maar we zijn ervan overtuigd dat de kinderen, misschien nog beter dan de volwassenen, aanvoelen wat er gebeurt.

Op woensdag 20 maart heeft het koor Our Choice uit Weurt de Boskapel uitgekozen om 'The Passion', een prachtig vertelconcert uit te voeren. En - zo langzamerhand wordt het een kleine traditie - op zaterdag 23 maart houden we onze viering van vergeving en verzoening als concertviering. Het koor Sotto Voce zal daarin de 'Via Crucis' van Franz Liszt zingen.

In maart vindt ook een drietal vormings- en ontmoetingsbijeenkomsten plaats waar we als Boskapel samenwerken met het Nijmeegs instituut voor Maatschappelijk werk en met nog een aantal andere organisaties. Deze samenwerking levert niet alleen interessante bijeenkomsten op, maar zij stelt ons vooral in de gelegenheid om elkaar te voeden. Zo worden we leeftocht voor elkaar. Daarnaast zijn we volop bezig met de voorbereidingen voor de kerkennacht, waarin de Boskapel een coördinerende rol voor de stad Nijmegen

vervult. En tegelijkertijd stomen we af op het hoogtepunt van dit jaar: het feest ter gelegenheid van ons 50 jarig bestaan...

In de veertigdagentijd komen we in elke viering binnen met een stevige wandelstok. Onze leef-tocht is in volle gang en we vertrouwen daarbij op de leeftocht die we voor elkaar mogen zijn en die ons gegeven wordt.

Is er aanleiding om ongerust te zijn over de financiële situatie van de Boskapel?

In het februari nummer van Op de Hoogte stond een ingezonden stuk van Frans van den Boogaard met als titel: "Ik ben ongerust, u ook?" Achtereenvolgens vindt u een reactie op dit stuk door de voorzitter van de participantenraad en een toelichting vanuit het bestuur.

Reactie van de Participantenraad

De indiener van het ingezonden stuk doet het verzoek aan de Participantenraad om samen met het bestuur de begroting 2013 secuur door te nemen en zoveel mogelijk posten daaruit te schrappen.

Op zich is het jammer dat de indiener, redactielid van ODH, de cijfers niet heeft geverifieerd. Dit geeft onrust, verwarring en doet geen recht aan het begrip "hoor en wederhoor".

Ten eerste moet worden onderkend dat het Jaarplan 2013 is opgesteld na samenspraak met het bestuur, de Participantenraad en coördinatoren van werkgroepen binnen de Boskapelgemeenschap. De financiële vertaling van de inhoud van het Jaarplan 2013, is de begroting 2013 en deze is door de Participantenraad vastgesteld. Bewust is aangegeven dat voor de term **uitdagende begroting** is gekozen omdat uitvoering van het Jaarplan 2013 als uitdaging werd gezien voor iedereen die betrokken is bij het in stand houden van onze Boskapel. De Participantenraad wacht met spanning op voorstellen/suggesties van het bestuur om de inkomsten te verhogen en nieuwe inkomsten te genereren. Dit kost uiteraard tijd en die moet ook gegeven worden. De nieuwe opzet van het bestuur om te proberen de opbrengst van de Kapelbalans op te krikken (door nu zoveel mogelijk mensen persoonlijk te benaderen) verdient waardering. Ik ben benieuwd naar de uitkomst van deze geleverde inspanning. Bij het doen van voorstellen heeft de Participantenraad natuurlijk ook een eigen verantwoordelijkheid.

Ten tweede moet worden onderkend dat gedurende de aanloop naar en de periode daarna van een verzelfstandiging, zoals bij onze stichting, de financiële huishouding altijd onder druk staat. Voorheen was de Orde onze "geldschieter" en nu moeten we zelf onze broek proberen op te houden. Dientengevolge moet er nu vanzelfsprekend voorzichtig en zorgvuldig met financiële middelen en kosten worden omgegaan. Ondanks dit adagium moet er ook worden geïnvesteerd omdat zonder nieuwe impulsen de zaak ook doodbloedt. Zo is bijvoorbeeld vorig jaar en ook dit jaar weer energie geïnvesteerd in het "korenplan" opdat op deze wijze onze bekendheid zich uitbreidt en daardoor hopelijk ook ons bezoekersaantal. Ook het 50-jarig bestaan van de Boskapel is een uitgelezen kans om ons op de kaart te zetten.

Tot slot verheugt het ons dat de penningmeester van het bestuur de beschikking krijgt over een ander financieel systeem waardoor de financiële situatie van de Boskapel regelmatig tussentijds aan ons kan worden doorgegeven. Dit om direct, en niet eerst achteraf na vaststelling van de jaarrekening, inzicht te krijgen in de financiële positie waarin we verkeren. Door de nieuwe werkwijze kunnen tijdig maatregelen worden genomen c.q. suggesties worden gegeven om het beleid bij te stellen.

Al met al ben ik van mening dat de uitvoering van het Jaarplan 2013, met daaraan gekoppeld de uitdagende begroting 2013, een kans moet krijgen om te worden uitgevoerd, ook in de wellicht aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat de geplande inkomsten in 2013 lager zullen zijn dan de geplande uitgaven. Uitvoering geven aan het Jaarplan 2013 en de daaraan gekoppelde uitdagende begroting zijn we aan al onze medewerkers en bestuur verplicht. Daarvoor verdienen zij onze volledige (materiële en morele) steun.

Arie van den Broek
Voorzitter Participantenraad

Van de bestuurstafel

Toelichting vanuit het bestuur

Naar aanleiding van de vraag van Frans van den Boogaard met als titel "Ik ben ongerust, U ook?" in de vorige Op de Hoogte.

Wij zijn blij met geïnteresseerde mensen die met ons meedenken en vragen stellen. Dat stelt ons in de gelegenheid om te reageren met een antwoord. Natuurlijk zijn wij ook bezorgd. Maar we doen er alles aan om de toekomst van onze Boskapelgemeenschap zeker te stellen.

Wij zijn op dit moment heel weloverwogen bezig met het uitvoeren van beleid waarvoor al vanaf 2003 de basis is gelegd. Vanaf dat moment hebben wij namelijk gespaard om in deze periode de armslag te hebben om onze vernieuwende gemeenschap op de kaart te zetten en een bloeiende toekomst te geven.

Op dit moment is het onze belangrijkste taak om ons gedegen te profileren en zodoende nieuwe participanten aan te trekken. Om een gezonde toekomst voor onze Stichting Augustijns Centrum de Boskapel te verwerkelijken. Daarop zijn de huidige financiële investeringen gericht. En daarop is ook alle inzet van onze vrijwilligers en betaalde krachten gericht.

We hebben naast onze pastor nog twee betaalde medewerkers: een dirigent en een pianist. We zijn ervan overtuigd dat zij allen overigens meer uren inzetten dan die betaalde uren. Daarnaast wordt er een vergoeding betaald aan muzikanten en sprekers die incidenteel een bijdrage leveren. Voor het overige is iedereen volledig op onbetaalde basis actief: bestuursleden, leden van de participantenraad, leden van de redactie en alle overige actieve medewerkers.

Hoeveel leden hebben we nu eigenlijk?

Vele schouders maken het dragen licht, ook in financieel perspectief. Hoe meer meebetallende leden (of participanten) we hebben hoe beter we onze toekomst zeker stellen.

Ons adressenbestand bevat 576 personen die een lijntje met de Boskapel hebben. De Stichting Augustijns Centrum de Boskapel kent 198 participanten d.w.z. mensen die schriftelijk hebben aangegeven dat zij ook financieel via de Kapelbalans willen bijdragen.

Wij richten onze actie Kapelbalans op alle bezoekers van de Boskapel, maar zijn ons ervan bewust dat niet iedereen via de Kapelbalansactie zal gaan bijdragen. Maar deze keer hebben wij de boodschap wel indringender willen maken door een richtbedrag te noemen. En een orde grootte van de begroting aan te geven. De boodschap is duidelijk overgekomen. Er worden van diverse kanten vragen gesteld, die wij steeds graag beantwoorden.

Doelstelling is en blijft dat we zo spoedig mogelijk voldoende meebetallende Boskapellers hebben om de begroting in balans te krijgen. We zijn ons ervan bewust dat we dat ideaalplaatje wellicht niet (snel) bereiken. Maar we zetten ons daarvoor wel in, om de voor ons zo waardevolle Boskapelgemeenschap te laten voortbestaan.

Over onze begroting 2013 en onze toekomst

De realisatie van 2012, waarover binnenkort de jaarrekening aan de participantenraad wordt voorgelegd, bedraagt ruim € 90.000. Een begroting van € 100.000 voor 2013 – het jaar waarin diverse evenementen op de agenda staan – zit daar dus niet eens ruim boven. De dekking voor deze bedragen komt voor een belangrijk deel uit de opbrengsten van de Kapelbalans, de collectes, en uit bijzondere vieringen als uitvaarten, huwelijks- en doopvieringen.

Zoals gesteld, wij hebben in het verleden veel geld gereserveerd voor de aanstelling van een betaalde pastor, en bovendien jaarlijks gespaard om reserves voor de toekomst te hebben. Dat geld is ervoor bedoeld en daar gebruiken we jaarlijks een deel van. We kunnen daarmee nog een ruim aantal jaren vooruit en staan er dus zeker niet slecht voor op financieel gebied.

Maar als we niet genoeg participanten kunnen aantrekken en interesseren om bij te dragen, om onze inkomsten en uitgaven in balans te krijgen, dan zijn ook wij bezorgd. Het is daarom belangrijk dat iedereen die zich bij de Boskapel betrokken voelt zich realiseert dat een financiële bijdrage naar vermogen noodzakelijk is om

onze Boskapelgemeenschap te laten voortbestaan.

Wij hebben er vertrouwen in dat het ons gaat lukken.

Met iedereen die zich nu inzet voor de Boskapel zeggen wij: **Ik doe mee, u ook?**

*Vriendelijke groet namens het bestuur,
Antoinette Meys*

Project Vastenactie

Steun voor mensen in de marge van onze stad

De Diaconiegroep

Voor het Vastenactieproject van dit jaar vragen wij uw aandacht voor een sociaal project in Nijmegen.

Steun voor mensen in de marge van de stad.

Twee keer per week, op maandag- en donderdagochtend houdt de Protestantse Diaconie een inloopspreekuur sociale zorg in het lutherse kerkje aan de Prins Hendrikstraat.

Elk spreekuur komen daar 70 tot 80 mensen met een vraag om ondersteuning. Het merendeel van de bezoekers zijn dak- en thuislozen. Er zijn mensen die incidenteel komen en anderen die vaker komen. De vraag varieert: de ene keer gaat het om een bijdrage voor de boodschappen, omdat de kinderen het weekend komen en er helemaal niets in huis is. Soms vragen mensen om een incidentele ondersteuning, omdat de eigen bijdrage voor de zorgverzekering betaald moet worden, of omdat er een te hoge beslaglegging was op het inkomen door een deurwaarder. Een andere keer gaat het om een bijdrage voor het onderbrengen van de hond nu het baasje drie weken naar een afkickcentrum gaat. Soms is een overbrugging nodig als iemand uit detentie is gekomen en er nog helemaal niets is geregeld.

Wanneer mensen vaker komen, gaan de begeleiders dieper in op de vragen en proberen ze ook andere hulpverleners in te schakelen. Regelmatig neemt men mensen in budgetbeheer omdat dit de beste manier is om ordening in de financiële chaos te brengen. Maar wanneer mensen besluiten tot budgetbeheer duurt het vaak nog wel even voordat alles bij een officiële bewindvoerder is geregeld. De sociale zorg kan dan de eerste maanden overbruggen met een vrijwillig beheer en zo meteen een begin maken met de financiële ordening.

Tussen die 70 tot 80 bezoekers op zo'n ochtend zijn er enkelen die helemaal niets hebben, geen inkomen, omdat ze niet mogen werken, of omdat het werk niet te vinden is. Geen uitkering omdat ze daar geen recht op hebben, bijvoorbeeld bij een uitgeprocedeerde vluchteling of een in de problemen geraakte Oost-Europeaan. Natuurlijk wordt met hen gepraat over hun toekomst, dat ze waarschijnlijk beter terug kunnen gaan naar hun land. Maar vaak zijn die wegen voor hen afgesloten en zitten ze ook hier vast, geen onderdak, geen eten. Als kerk helpt men onder protest, omdat je in ons land geen mensen moet laten verhongeren en omdat er voor mensen aan de rand van de samenleving meer en ook meer adequate hulpverlening zou moeten zijn.

Er wordt door de medewerkers geholpen waar maar kan, al wordt men er soms moedeloos van, want er is veel nood. Soms is er echter een lichtpuntje: wanneer iemand echt een stap verder komt. Iemand kan bijvoorbeeld een woning betrekken of vindt toch weer werk, of hij is blij dat hij geholpen is met het op orde brengen van zijn financiën. 'Zonder jullie had ik het nooit gered', hoort men dan wel eens en dat geeft de hulpverleners nieuwe moed. Dat die hulp vanuit de kerk komt, wisten de bezoekers wel, maar dat komt extra tot uiting door de ruimte waar sinds 2012 de spreekuren gehouden worden. Boven het liturgisch

centrum in het lutherse kerkje staat met grote letters 'IK ben bij u alle dagen'. Een belofte, maar voor een kerk ook een opdracht.

Bij het aanvragen van plaatskaarten met Pasen (uitgereikt door Hugo Esser) zal een vrijwillige financiële bijdrage gevraagd worden voor dit project. In de viering van zondag 10 maart a.s. zal een medewerker van de Protestantse Diaconie het project komen toelichten.

Over een kleine 4 weken is het Pasen

Beste kinderen van de Boskapel,

Ter voorbereiding op Palmpasen willen we zondag 17 maart samen met jou weer palmpasenstokken versieren. Kom je ook? Tijdens de viering van 11.15 uur gaan we aan de slag.

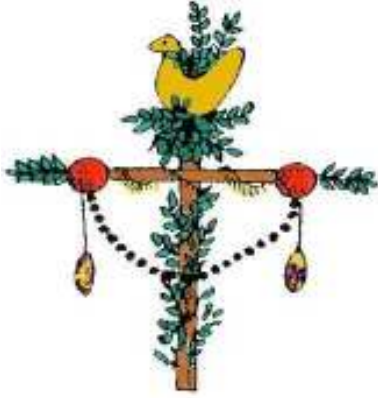
Het wordt weer een uurtje gezellig knutselen en versieren. Mocht je willen komen, vraag dan je ouders of zij een palmpasenstok voor je kunnen maken. Mocht het echt niet lukken om een palmpasenstok te maken dan hebben we er nog wel eentje voor je.

De palmpasenstok bestaat uit twee stokken in de vorm van een kruis, en wordt met Palmpasen gemaakt. Er zijn bepaalde vaste attributen bij, die elk een eigen betekenis hebben:

- Het palmtakje staat symbool voor de intocht in Jeruzalem.
- Het brood van het haantje staat symbool voor het breken en verdelen door Jezus van het brood bij het laatste avondmaal op Witte Donderdag.
- De haan staat symbool voor de haan die één keer kraaide nadat Petrus drie keer had gezegd dat hij Jezus niet kende.
- Het kruis staat symbool voor het kruis waarop Jezus stierf (Goede Vrijdag, middag).
- De eieren zijn een teken van nieuw leven.

Een week later, de zondag vóór Pasen, 24 maart vieren we samen Palmpasen, de blijde intocht van Jezus in Jeruzalem. Dan kom je weer naar de Boskapel met je versierde palmpasenstok. Je krijgt dan een broodhaantje op je stok en een groen buxus takje in het haantje. Dit volgens een traditie, die we in het verhaal van Palmpasen zullen uitleggen.

Het is een goed gebruik om je palmpasenstok af te geven aan mensen in je omgeving die ernstig ziek zijn, of verdrietig. Misschien ken jij iemand aan wie je jouw palmpasenstok wilt geven?

Ook in de Boskapelgemeenschap zijn er zieke mensen, en de diaconie kent 8 personen, aan wie wij onze palmpasenstok kunnen geven, ter bemoediging.

Palmzondag is het begin van de Goede Week.

Wij nodigen alle kinderen van 8 jaar en ouder om de Goede Vrijdag viering mee te beleven. Dit is een stille, ingetogen herdenking van de laatste dag van Jezus.

Je mag bloemen meenemen om bij het kruis neer te leggen.

Zaterdagavond is er om 20.00 uur een Paaswake. En dit jaar voor het eerst, willen we alle kinderen uitnodigen om bij deze Paaswake aanwezig te zijn. Er is voor de kinderen een eigen verhaal, tijdens de kindernevendienst, maar er zijn veel symbolen van water, licht en we vieren de verrijzenis van Jezus. Een mooie viering!

Het zou fijn zijn als er veel kinderen aanwezig zijn en met name wil ik ook alle communicantjes uitnodigen.

We vinden het fijn als je erbij bent!

*Namens de kindernevendienst,
Cecile Ooms*

Velen van ons zullen haar nog kennen: Zr. Willibrorda, zij kwam immers graag in de Boskapel en zat dan altijd in het gedeelte waar nu, sinds de verbouwing het koor huist.

Toen de Boskapel in 2003 haar 40-jarig bestaan vierde, gaven de Boskapellers een bedrag voor het hospice Bethlehem.

Laatste zuster van Bethlehem overleden

Op 10 februari overleed zr. Willibrorda van Nunen, op 93-jarige leeftijd. Zij was de laatste van de zusters van Bethlehem, officieel de dominicanessen van het Allerheiligst Sacrament geheten. Bijna een eeuw lang hebben deze zusters zich ingezet voor de zorg aan armen en hulpbehoevenden.

Het hart van zr. Willibrorda lag bij de gezinszorg. Na haar opleiding hiervoor volgde ze een opleiding voor maatschappelijk werk. In Roermond, een van de drie standplaatsen van de zusters van de zusters, werkte ze 23 jaar in de gezinszorg.

De praktische zorg paste haar. Dat was ook de werkwijze vanaf het prille begin: vier zusters die na de Eerste wereldoorlog in de Nijmeegse benedenstad kraamzorg gaven. Daar heerste grote armoede; met alcoholisme en kindersterfte.

Zij noemden zichzelf de *Dominicanessen van het Allerheiligst Sacrament*. In 1927, toen zij in aantal waren gegroeid, vestigden zij zich aan de St. Anthoniusplaats in Huize Bethlehem. Vanaf toen

werden zij zusters van Bethlehem genoemd. Zr. Willibrorda heeft daar jaren gewoond.

Het aantal zusters verminderde. Huize Bethlehem werd leger. De zusters Margaretha, Catharina en Willibrorda besloten dat het klooster een nieuwe bestemming moest krijgen: een hospice. Een plek waar stervenden liefdevol zouden worden begeleid en verzorgd. In 2003 werd **Hospice Bethlehem** in gebruik genomen.

Zr. Willibrorda ging wonen bij de zusters van Neerbosch. Maar ze bleef zich thuis voelen in Huize Bethlehem. Ze was een van de drie bestuursleden van de stichting en lid van het Dominicaans Besturenberaad. Liever werkte ze als vrijwilliger voor de 'gasten' en hun familie. Haar aanwezigheid was belangrijk en die werd door de medewerkers en vrijwilligers bijzonder gewaardeerd. Ze kende iedereen en nam altijd de tijd voor een gesprekje. Met een pastoraal groepje verzorgde ze het wekelijkse meditatie-uur in de kapel. En passant verzorgde ze daar ook de bloemen.

De zusters van Bethlehem spraken al lang geleden af dat hun geldelijk vermogen na de dood van de laatste zuster naar de Magister van de Orde gaat, met de wens het te bestemmen voor de allerarmsten. Huize Bethlehem blijft een hospice, waar de zusters in ere worden gehouden. De steen met inscriptie bij de ingang van het gebouw is een stille getuige van hun werk.

Bron: Nieuwsbrief Dominicaans Nederland 15-02-2013

Amnesty in actie

Namens de Amnestygroep, Lien Vastbinder

4 weeks for freedom (14-01-2013 tot 09-02-2013)

In november trof u ons jaarlijkse Amnestystandje. Daarbij hielden we ook een handtekeningenactie. Deze kreeg waarschijnlijk niet de aandacht die het verdiende. Deze actie was voor de vrijlating van twee gewetensgevangenen:

Nasrin Sotoudeh, een Iraanse advocate. Zij verdedigde onder meer tegenstanders van de regering en minderjarige ter dood veroordeelden. Ze werd in 2010 opgepakt, volgens Amnesty, uitsluitend vanwege haar werk voor de mensenrechten. Op beschuldiging van onder meer "samenzwering tegen de nationale veiligheid" kreeg ze zes jaar cel.

Ales Bialiatski, een Wit-Russische mensenrechtenverdediger. Hij richtte in 1996 in Wit-Rusland de mensenrechtenorganisatie "Viasna" op. Doordat de autoriteiten in 2003 Viasna's registratie introkken, mocht de organisatie geen bankrekening openen. Nadat Bialiatski er een had geopend in Polen en in Litouwen werd hij in september 2011 gearresteerd en beschuldigd van "belastingontduiking". Na een oneerlijk proces kreeg hij vier en een half jaar cel.

In december vorig jaar, tijdens het Dickens Festival in Deventer, heeft Amnesty zich ook ingezet voor de vrijlating van deze twee mensen. Onze Amnesty Boskapel groep was erbij om ook daar handtekeningen op te halen. De betrokkenheid van de bezoekers van het festival was spontaan: na onze toelichting, waar men de tijd voor nam, zetten ze bijna allemaal hun handtekening! Dit handtekeningendeel van de

actie is afgelopen. Het resultaat is overweldigend:

83.000 handtekeningen voor Ales Bialiatski en 95.000 voor Nasrin Sotoudeh. Begin februari zijn deze aan beide ambassadeurs aangeboden. En nu maar hopen dat ons resultaat hier, ook in Iran en Wit-Rusland resultaat heeft.

Namens deze twee gevangenen: heel erg bedankt voor uw steunende bijdrage. Wanneer we meer informatie krijgen, laten we dit horen.

De zoon van Ales Bialiatski, Adam, woont en studeert sinds de arrestatie van zijn vader, in Polen. Zijn reactie op onze acties:

"Hoe meer aandacht, hoe beter. Een wijdverbreide actie raakt de machthebbers rechtstreeks in hun ziel. Elke actie heeft zin."

Zondag **10 maart** komen wij opnieuw in actie, om samen met u weer brieven te versturen naar regeringen van diverse landen waar de mensenrechten ernstig worden geschonden. We willen er van uitgaan dat alle 90 brieven (net als de vorige keer) weer door u afgenomen en verstuurd gaan worden. Helpt u weer mee?

Korte berichten

Mevrouw Guus Kocken

Mevrouw Guus Kocken is op woensdag 20 februari jl., op 92-jarige leeftijd, overleden na nog enkele weken in Huize Joachim en Anna opgenomen te zijn geweest. Guus, een zeer belezen vrouw, heeft samen met haar man Gerard jarenlang koffie geschonken na de vieringen, toen nog achter in de kapel. Beiden waren Boskapellers in hart en nieren!

The Passion

Misschien kent u het Weurtse koor 'Our Choice' van een korenfestival, concert of een viering in de kerk. Haar repertoire is breed en bestaat uit o.a. pop, rock, gospel en musical muziek. Maar dit jaar willen zij iets nieuws en eigentijds, waar iedere muzikliefhebber enthousiast van wordt.

In navolging van het paasspektakel The Passion op tv, gaat 'Our Choice' haar eigen Passion uitvoeren:

Woensdag 20 maart 2013, Boskapel, Nijmegen om 20.00 uur

Zondag 24 maart 2013, Andreas kerk, Weurt, 14.30 uur

Dit houdt in dat 'Our Choice' in een eigen stijl het lijdensverhaal wil vertellen met liedjes, muziek en teksten. Hoe mooi is het om bekende liedjes als o.a. "Zwart-wit" van Frank Boeijen, "Het moet en het zal" van de Dijk, of "Wat is mijn Hart" van Marco Borsato te zingen die, ineens zo toepasselijk zijn voor het lijdensverhaal.

Via Crucis

Concertviering van vergeving en verzoening zaterdag 23 maart

Het blijkt intussen een traditie te worden dat we in de aanloop naar Pasen een bijzondere viering houden op het snijvlak van concert en liturgie.

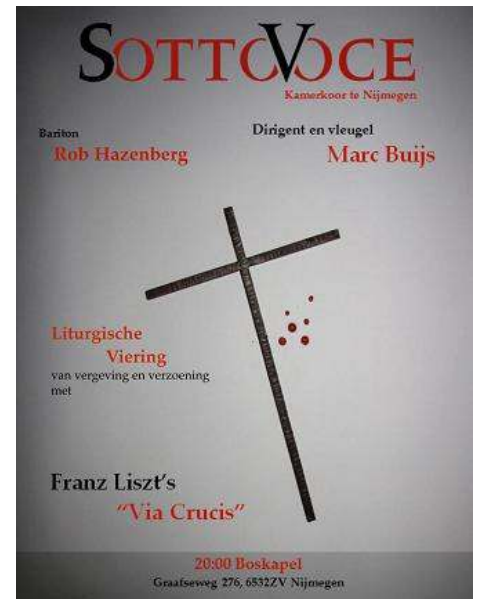
Op de vooravond van de Goede Week, op zaterdag 23 maart om 20.00 uur zal het Kamerkoor Sotto Voce o.l.v. Marc Buijs in de viering 'Via Crucis' van Franz Liszt laten klinken, een bijzonder indrukwekkende compositie van de kruisweg.

Naast de passies van Bach, die in de veertig-dagentijd vaak uitgevoerd worden, heeft Sotto Voce ervoor gekozen om de 'Via Crucis' van Franz Liszt (1811-1886) ten gehore te brengen.

Liszt heeft van dit werk verschillende, licht van elkaar afwijkende, versies uitgegeven; in de viering horen we de versie met pianobegeleiding die door de dirigent Marc Buijs zelf verzorgd wordt.

De 'Via Crucis' neemt een bijzondere plaats in in het oeuvre van Franz Liszt vooral omdat het een werk is van grote verstillings. De indrukwekkende soberheid van de 'Via Crucis' leert ons een totaal nieuwe Liszt kennen. In heel wat van zijn briljante pianowerken waarin hij de grenzen van de tot dan toe gangbare tonaliteit opzoekt, lijkt het in eerste instantie om de indrukwekkende verpakking te gaan. Maar in de 'Via Crucis' is juist de verpakking uiterst sober, terwijl de inhoud geweldig rijk uitpakt: de ideeën, de thema's, de harmonie, de korte, maar aangrijpende solopassages en de mediterende koren.

'Via Crucis' is geen gewoon koorwerk, het is een muzikale meditatie van de veertien staties van de kruisweg. Al gaande worden we door de krachtige soberheid meegevoerd naar de diepe boodschap van de Goede week en Pasen. Van harte welkom in de Boskapel om de 'Via Crucis' mee te gaan.

Kosters zoeken hulp

Namens de kosters Renata Dijkstra

Nu we ruim een jaar "draaien" in de Boskapel wordt steeds duidelijker wat de werkzaamheden zijn. Niet alleen het schoonmaken en onderhouden van het gebouw, ook de extra begrafenissen van buitenaf, de verhuur en de buitenzaken vragen veel kracht van de kosters. En we hebben 1 FTE (1 volledige baan verdeeld over twee zusters).

De Commissie van Beheer heeft de kosters daarom een bedrag gegeven dat zij naar eigen inzicht mogen besteden aan het inhuren van hulp voor zwaardere of extra klussen in en rondom de kerk.

Nu leek het ons een mooi idee om dat bedrag weer terug te geven aan goede doelen via het inzetten van vrijwilligers.

Bijvoorbeeld: een studentenvereniging huurt een zaal. Als zij een klus doen voor de kerk kunnen zij een bedrag 'verdienen' voor de vereniging.

Bijvoorbeeld: Het schoolvervoer heeft geld nodig. Een grote schoonmaak één keer in het jaar levert de vereniging vervoer van de PJ-school een aardig bedrag op.

Zo kunt u zelf aangeven wat het goede doel kan worden: het AZC in Grave, de Verwondering, het Domushuis van het Leger des Heils, een kamp van de Jeugdvereniging enz., enz.. Uiteraard kan het bedrag ook zelf gehouden worden. Weg geven mag, maar hoeft niet.

De kosters gaan maximaal tot 5,00 euro per uur per persoon betalen.

U kunt bij de kosters aangeven dat u iets wilt doen.

Of de kosters benaderen groepen, verenigingen, zusters en broeders zelf om iets voor hen te doen.

We hopen daarmee op spontane inzet voor veel goede doelen.

Capella Silvestris o.l.v. Rob Engels

Zing met ons mee !

Repetitie op donderdagavond

van 20.00 uur tot 22.00 uur in de Boskapel

Aanmelden en informatie bij de dirigent

of Hugo Esser 024-3560070

Bezinning, ontmoeting en verdieping

voorjaarsprogramma 2013

'verdiepen en verbinden'

Hieronder volgt een programmaoverzicht. Het uitgebreide programmaboekje verschijnt begin januari. Aanmelding voor deelname kan via info@Boskapel.nl. Als u daar uw emailadres doorgeeft krijgt u het boekje en tevens telkens een week tevoren de aankondiging van de eerstkomende activiteit.

Entree: 7,50 euro per avond, inclusief koffie/thee.

Commissie Vorming Augustijns Centrum de Boskapel

datum	programma
Dinsdag 5 maart 20.00 uur	Armoede in onze achtertuin. Lezing door M. Borsboom, K. Jansen & R. Menting
Dinsdag 12 maart 20.00 uur	De armoede van de welvaart. Lezing door Arjo Klamer
Maandag 18 maart 20.00 uur	Ben ik arm of ben ik rijk? Spiritueel Café
Dinsdag 9 april 20.00 uur	Ouderen onder ons: wiens zorg? Lezing door Marcel Olde Rikkert
Maandag 15 april 20.00 uur	De kunst van het ouder worden. Spiritueel café
Dinsdag 14 mei 20.00 uur	Kerkliederen als spiegel van de tijd. Lezing door Anton Vernooij
Maandag 27 mei 20.00 uur	Je zingt wat je bent. Spiritueel café
Vrijdag 21 juni, vanaf 21.00 uur	Kerkennacht. Een tocht langs verschillende kerken in Nijmegen. Start vanaf de Boskapel, einde rond middernacht in de Sint Stevenskerk. informatie: www.kerkennacht.nl

overige activiteiten	wanneer
oecumenische gespreksgroep	eenmaal per maand
leesgroep algemeen	datum in overleg vast te stellen
oecumenische bijbelleesgroep	eenmaal per maand
leesgroep: Blijdenissen van Augustinus	eenmaal per maand op donderdagmiddag

Bijlage

Terugblik afscheid Joost

(De foto's in deze bijlage zijn van Jan van Lierop)

Viering 11.15 uur

Woord van welkom

Ekkehard Muth

Van harte welkom in de Boskapel. Van harte welkom op deze unieke plek die door de augustijnen gesticht is en die uiteindelijk door Joost en de Boskapelgemeenschap uitgegroeid is tot een plaats waar we als zoekers en zieners inspiratie mogen vinden. Een plek waar we in het voetspoor van Augustinus telkens weer opnieuw mogen ontdekken dat God oplicht in mensen, ook in onszelf.

Van harte welkom, dus, familie van Joost, zijn medebroeders, vrienden van hem en vrienden van de beweging waaraan Joost hier in Nijmegen gestalte heeft gegeven en die hij in Eindhoven op gang zal brengen. Welkom allen met wie Joost mocht optrekken op de belangrijke momenten van het leven. En welkom allen die met Joost samen aan de weg getimmerd hebben, als voorbijgangers, als vaste gasten, of als Boskapellers.

Vandaag, op zijn verjaardag, vieren we afscheid van Joost. En als je viert, zeker als je liturgie viert, dan doe je altijd drie dingen: je kijkt naar het verleden, je staat stil bij het heden en je neemt al een voorproefje op de toekomst.

En dat doen we vandaag ook. Er zal uitgebreid aan bod komen wat jij, Joost, voor de Boskapel en voor heel veel mensen betekend hebt. En ook al heb je de afgelopen weken geroepen dat het niet te emotioneel mocht worden, kan ik je dat niet beloven.

We zullen kijken naar waar de Boskapel dankzij jou vandaag de dag staat. En we zullen stilstaan bij de toekomst. We vieren afscheid, maar deze dag is vooral

belangrijk voor de toekomst. De toekomst van de Boskapel en de toekomst van de augustijnse aanwezigheid in Eindhoven.

"Zeg nooit: het is genoeg", zegt Augustinus, en daarmee stuurt hij ons telkens weer opnieuw op weg. En in het evangelie roept Jezus ons op dat we de woorden niet in de bijbel en heilige geschriften opsluiten, maar dat we de woorden in vervulling laten gaan. Ook al hebben we een lange weg achter de rug, van onze voorouders in het geloof, via Augustinus, de augustijnen en via een hele kerkgeschiedenis tot nu alweer 50 jaar Boskapel. "Dit is niet genoeg", zegt Augustinus, "de weg gaat door".

Zo blijven we met elkaar verbonden, ook al nemen we vandaag afscheid. We blijven verbonden als 'mensen van de weg'.

Overweging

Ekkehard Muth en Joost Koopmans

Beste Joost, we zijn mensen van de weg, en toen mijn weg me naar de Boskapel bracht, anderhalf jaar geleden, zat ik in de viering en dacht bij mezelf: wat doen ze hier toch? - Ze zingen liederen die ik niet kende, ze doen aan rituelen, maar de rituelen die je zou verwachten, bijvoorbeeld een kruisje slaan bij de ingang of staan bij het evangelie, dat doen ze juist weer niet. Ze discussiëren erover of de eucharistie nou "echt" is, maar op zondagochtend pikken zo zomaar leken uit de gemeenschap om aan tafel mee voor te gaan en van de officieel geldige tafelgebeden moeten ze al helemaal niets hebben.

Hier in de Boskapel is in de afgelopen 50 jaar een heel eigen manier van vieren gegroeid en jij was daarin bijna 30 jaar lang de stuwende kracht. Inmiddels ben ik er ook ingegroeid en heel veel mensen komen naar de Boskapel juist vanwege deze andere manier van doen.

Het is hier niet de priester die consacreert, zo heb jij jezelf ook nooit gezien, maar het zijn de mensen. Het is hier niet de hiërarchie die viert, en het is ook niet het instituut, maar hier viert de gemeenschap. Tenslotte zegt Augustinus: "God, u bent mij dichterbij dan ik mijzelf".

We zijn mensen van de weg en nu je onze gemeenschappelijke weg in Eindhoven zult voortzetten, wil ik je dit lichtje met de gemeenschap eromheen meegeven, de spirit van de Boskapelgemeenschap.

Maar **beste Ekkehard**: in de Boskapel willen we ook katholiek blijven, verbonden met de wereldkerk, maar met een eigen

gezicht. Zo reik ik jou, Ekkehard, dit perkament aan met daarop het tafelgebed van de Boskapel, geschreven door augustijnen in de eerste vernieuwingsjaren. Het bevat alle wezenlijke elementen en is dan ook officieel goedgekeurd.

Beste Joost: de Boskapel is een kind van de augustijnen. En de basis van de augustijnse spiritualiteit, als ik het goed begrepen heb, is dat je dicht bij de mensen moet staan. 'Keer terug naar je hart', zegt Augustinus, 'want daar vind je God'. Ik zou het willen vertalen met: 'Zoek de harten van de mensen, want daar vind je God'.

Nu je rector bent van de 'Paterskerk' in Eindhoven, lijkt het me toepasselijk om je dit hart mee te geven. Natuurlijk zijn paters ook mensen, maar ik wens je toe dat jullie de harten van de mensen blijven zoeken.

Maar **beste Ekkehard:** Naast de spiritualiteit van Augustinus over het hart als vindplaats van God: In ruil hiervoor bied ik je deze CD aan: 'Gelukkig leven' en zeven andere preken van Augustinus. Voeding en verdieping vanuit het Augustijns Instituut in Eindhoven.

Beste Joost, je woont nu weer in de gemeenschap. En veel van je broeders hebben sterke verhalen te

vertellen, want zij hebben hun hele leven lang in het buitenland gezeten en daar veel pionierswerk verricht. Waterputten geslagen, wegen gebouwd, scholen en medische hulpverlening opgericht en mensen geholpen om een waardig leven te kunnen leiden.

Op het eerste gezicht lijkt het alsof jij niet zulke sterke verhalen te vertellen hebt, maar niets is minder waar. Jij hebt ook gepionierd en nog knap ook. Je mocht gaan werken in een kerk die dankzij het concilie de kans kreeg om de liturgie te vernieuwen. Een kerk die het geloof bij de tijd bracht en daarmee dicht bij de mensen ging staan. Daar heb jij samen met de Boskapelgemeenschap een sterke voortrekkersrol in vervuld.

En toen de kerk zich weer terugtrok in haar heilige huis, toen zijn jullie juist verder gaan pionieren en heb je gewerkt aan de zelfstandigheid van de geloofsgemeenschap.

Het is dan ook niet voor niets dat de augustijnen juist jou naar Eindhoven hebben gehaald om daar opnieuw pionierswerk te verrichten. - Vanuit de Boskapel wil ik je daarom de pioniersgeest (klapspade) meegeven. Zet de schop erin en maak er een plek van voor alle mensen van de weg.

Maar **beste Ekkehard**: In het verlengde van de pioniersgeest die mij ook in Eindhoven wordt toegewenst, hebben ook jullie – als mensen van de weg - nog veel pionierswerk voor de boeg. Je moet je gaan bewijzen als zelfstandige geloofsgemeenschap. Als nieuwe geloofsgemeenschap heb je moed nodig om je eigen weg te gaan in vrijheid en verbondenheid. Je kunt daarbij rekenen op de sympathie van de augustijnen. Het woord is dan tot slot dan ook aan onze prior-provinciaal Paul Clement.

Paul Clement:

Wat velen van jullie en van ons, augustijnen, al langer zagen aankomen, is toch nog vrij plotseling gebeurd: wij augustijnen hebben de kracht niet meer om de Boskapelgemeenschap én het Augustijns Centrum de Boskapel én jullie Familia Augustiniana te blijven dragen. Maar dat wil niet zeggen dat wij jullie desgewenst niet meer zouden kunnen steunen: banden van vriendschap van bemoediging en kritiek kunnen blijven bestaan.

Samen met Joost is jullie gemeenschap de laatste 17 jaar van een persoonsgecentreerde naar een gemeenschapsgeoriënteerde kerk uitgegroeid. Joost is er in geslaagd voldoende mensen samen te brengen die er hun heel gevarieerde schouders onder zetten. Wij zijn Joost heel dankbaar dat hij - sámen met anderen - de augustijnse spirit kansen heeft willen geven, maar vooral dat hij voor velen in Nijmegen – de stad waar wij verantwoordelijkheden hebben opgenomen - een herder is gebléven in tijden waarin ons conventsleven, de kerk en de samenleving sterk veranderd zijn.

Deze klapspace is een teken dat de Boskapelgemeenschap en Joost veel pionierswerk voor de boeg hebben. We/jullie hebben moed nodig om verder te gaan in vrijheid en verbondenheid. Jullie zijn gegroeid van een positie aan de randen van de roomse kerk naar een plaats aan de randen van verschillende kerken. Het is een hele kunst om die positie wáár te maken: om verbonden te blijven met het hart van al die zustergemeenten, om de communicatie breed open te houden, om je eigen waarden zó te bewaren dat ze geen privilege vormen om je boven andere gemeenschappen verheven te achten. Augustinus schrijft over de spanningen die er zijn tussen zijn kerkgemeenschap en de kerkgemeenschap van de Donatisten, die zich een zuivere kerk noemden:

"Er bloeit een lelie tussen de doornen. Want wat is er tot de kerk gezegd? In het bijbelboek 'Hooglied' (2,2) staat 'Als een lelie te midden van doornen, zo is mijn liefste te midden van de dochters'. Er is niet gezegd 'te midden van vreemden' maar 'te midden van de dochters'. Wat betekent dat: 'Als een

lelie'? Te midden van welke doornen? 'Zo is mijn liefste'. Te midden van welke dochters? Wat u doornen noemt, zijn dat dochters? En de Heer antwoordt: 'Doornen zijn zij omwille van hun levensgedrag, dochters zijn zij vanwege mijn sacramenten'. Als je alleen maar pijn hebt om vreemden, zou je veel minder pijn hebben. Want pijn om gescheiden zusters en broeders is de ergste pijn.... In psalm 55 (13-15) lezen we: 'Had iemand die mij haat, een grote mond tegen mij opgezet, dan had ik mij wel voor hem verborgen. Maar jij bent het, iemand die het met mij eens was, mijn metgezel en vriend die samen met mij genoot van heerlijke spijzen'. Welke heerlijke spijzen genieten zij, die niet voor altijd met ons zullen zijn, samen met ons? Over welke heerlijke spijzen gaat het anders dan 'Proef en zie hoe heerlijk de Heer is' (Ps.34,9)? Het is onvermijdelijk dat wij te midden van zo'n doornen alleen maar pijn kunnen hebben. Maar waar zal een christen zich terugtrekken, ver van zijn medemensen om niet te moeten klagen over valse zusters of broeders Waar zal hij naar toe gaan? Wat zal hij doen? Zal hij de eenzaamheid opzoeken? Ergernis gevende moeilijkheden zullen hem overal volgen. Moet iemand die zich tot een zekere rijpheid gekomen is, zich gaan afzonderen om geen enkele mens meer te moeten verdragen? Maar wat zou er gebeurd zijn als niemand hem – vóór hij tot deze rijpheid kwam – had willen verdragen? Indien hij op dit ogenblik niemand wil verdragen, omdat hij zo gezegd beter is dan anderen, dan is het feit zelf dat hij niemand anders wil verdragen een afdoend bewijs dat hij geen steek beter is. Heb jij niets dat een ander van jou moet verdragen? Dat zou mij erg verwonderen. Maar goed, laten we veronderstellen dat een ander niets van jou te verdragen heeft. Dan zou je door het feit dat anderen niets van jou hoeven te verdragen, des te sterker moeten zijn om anderen te verdragen. Anderen hoeven jou niet te verdragen? Goed, verdraag jij dan anderen. 'Dat kan ik niet', zeg je. Dus heb je toch iets dat anderen van jou moeten verdragen."

Die mentaliteit wensen wij jullie toe maar vooral veel vreugde om wie je mag zijn in deze wereld. Houd elkaar en de mensen en groepen met wie je verbonden bent, vast.

Voorbeden

Tilly:

Eeuwige, zo gaan wij verder als mensen van de weg. Ieder op zijn of haar eigen plek, maar toch met elkaar verbonden, samen onderweg naar u. Zie ons hier bijeen met onze gemengde gevoelens. Met ons verdriet omdat we afscheid moeten nemen, maar ook met onze verwachting voor de toekomst. Sterk in ons

het vertrouwen dat u met ons meegaat, mogen we mensen zijn van de weg met u als onze reisgenoot.

Zo roepen wij u aan: Gij hart, gij bron van leven...

Matilde:

Dank voor bijzondere mensen die op onze weg komen en deze weg verlichten.

Dank voor bijzondere mensen die ons op hun weg voorgaan en ons zo leren onze eigen weg te gaan.

Ik bid dat we kunnen zien welke wegen te gaan en vooral ervaren dat God met ons is.

Zo roepen wij u aan: Gij hart, gij bron van leven...

Chris:

Voor onze eigen Boskapelgemeenschap. Dat wij mogen leren inzien dat wat door Joost bij ons tot stand is gebracht, andere christenen niet onthouden mag worden en dat wij, ook met Joost op afstand, in zijn augustijnse voetsporen samen voort kunnen gaan op onze weg naar God.

Zo roepen wij u aan: Gij hart, gij bron van leven...

Rikie:

Dank voor alle jaren, dat Joost hier bij ons in Nijmegen was.

Zegen zijn werk in Eindhoven.

Ook wil ik bidden om troost voor alle mensen, die het moeilijk hebben, nu Joost weg gaat uit de Boskapel.

Trek verder met Joost, trek verder met ons, blijf bij ons alle dagen van ons leven.

Zo roepen wij u aan: Gij hart, gij bron van leven...

Aanbieding cheque

Antoinette Meijs

Ik ga niet meer woorden toevoegen aan alle mooie en goede dingen, die vanochtend al zijn gezegd en die ook vanmiddag nog uitgesproken zullen worden.

Aan mij de eer om namens alle mensen, die een financiële bijdrage hebben geschonken, jou deze cheque

te overhandigen met de namen van alle gevers. Het is een mooi bedrag geworden waar je zelf een passende besteding aan kunt geven. Het is je van harte gegund. Tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst heb ik het ook al gezegd: we gaan je missen, en we zijn het ook aan jou verplicht om door te gaan als mensen van de weg.

Slotwoord

Ekkehard Muth

'Dan moet je bij Joost zijn!'... zo is het begonnen. Toen ik bezig was met mijn boek over rituelen in de liturgie stuurde de rituelenexpert Thomas Quartier mij vanuit zijn ivoren toren naar het echte leven in de Boskapel. Als je de praktijk wilt zien, dan moet je bij Joost zijn. Daar stond jij klaar voor mensen die op keerpunten in hun leven God willen ervaren zonder dat deze ervaring meteen weer te kerkelijk wordt ingevuld. Zo was jij de mensen van dienst.

Na de ontmoeting met jou zou ik in mijn boek schrijven: 'Het is te hopen dat de gemeenschap rond de Boskapel deze dienst kan blijven verlenen. Meer nog, ik zou ervoor willen pleiten dat elke gemeente of parochie ervoor kiest om met haar rituele knowhow op die manier van dienst te zijn'. - De Boskapel als model voor hoe kerk zou moeten zijn....

Wie had toen kunnen bedenken dat uitgerekend mij de eer ten deel zou vallen om deze hoop voor de Boskapel te helpen vervullen?

Nu hebben ook je medebroeders, de augustijnen in Eindhoven ingezien: 'dan moet je bij Joost zijn'. - Dit is een wijs inzicht en ik wens je ook alle bezieling en alle geluk en zegen toe voor je nieuwe uitdaging.

Maar ik wil je vooral danken.

Dank voor je bezieling waarmee je de Boskapel tot zo'n fijne plek hebt weten te maken.

Dank voor je openheid en de ruimte die je mij van begin af aan gaf.

Dank voor je collegialiteit die eigenlijk meer vriendschap is.

Dank voor de vele keren dat we samen voorgingen, ik heb er veel van geleerd en ik heb er vooral van genoten.

Dank voor je vertrouwen.

Ik weet dat ik aan jou niets hoeft te beloven, maar ik doe het toch, want het is tegelijkertijd ook een belofte aan de hele Boskapelgemeenschap:

Ik zal goed voor de Boskapel zorgen.

Middagprogramma

Toespraken

Koen van Rossum:

Negenenzestig jaar geleden geboren in Tilburg, de "schoonste staad van 't laand". Of het taalkundig klopt betwijfel ik, maar bij de naam van deze Brabantse stad denk ik aan een duiventil, en duiven zijn echte stadsvogels.

Tilburg is vanouds een Roomse stad. Denk maar eens aan Peerke Donders, geboren en getogen in Tilburg, ook een weverszoon, en in 1982 zalig verklaard. En - wat verder terug in de geschiedenis - komt pater Adriaan Poirters in herinnering, een Jezuiet die religieuze poëzie heeft geschreven en wiens standbeeld onder de rook van Tilburg staat – in Oisterwijk.

Ik heb mij laten vertellen dat Tilburg de stad is met ooit het grootste aantal kerktorens in den lande. Ik heb het nu over het R.R.L. – het Rijke Roomse Leven, waarvan Joost nog net de nadagen heeft meegemaakt. Er waren vóór de grote

veranderingen in de Kerk 29 parochies in Tilburg en meer dan 30 kloosters of tenminste huizen waar religieuzen woonden, of het nu paters, broeders, fraters of zusters waren. Iedereen kent wel de Zusters van Liefde (voluit: Zusters van Liefde van Onze Lieve Vrouw, Moeder van Barmhartigheid) die in Tilburg hun moederhuis hebben, gelegen aan de Oude Dijk, in de volksmond de Gouden Dijk genoemd. Uit diezelfde mond komt ook de bijnaam "krenge van barmhartigheid". Ze dateren van 1832 en werden door Joannes Zwijsen ten doop gehouden, die 20 jaar pastoor van Het Heike is geweest. Later is hij aartsbisschop van de Nederlandse kerkprovincie geworden, in 1853. Er waren in Tilburg 11 ordes en congregaties van paters gevestigd, maar geen augustijnen.

Joost had gekozen voor de geestelijke stand en ging zich om te beginnen bekwamen in gymnasiale vakken. Dat deed hij bij de Paters van de H. Geest in

Hattem, aan de IJssel, en wie weet heeft één van die Tilburgse duiven hem wel de weg daarheen gewezen. Dat moet dan de Heilige Geest geweest zijn; die pleegt zich aan mensenkinderen te vertonen als duif, en die vanzelf een pied à terre had bij die paters.

Zijn theologische vorming vond plaats in het Theologisch Instituut in Eindhoven; daar is hij in aanraking gekomen met de augustijnen die er het klooster Mariënhage bewoonden en de kennismaking beviel wederzijds goed. Zo is Joost augustijn geworden, met o.s.a. achter zijn naam. Hij droeg die letters al van jongs af aan in zijn naam mee, evengoed als de s en de j (van de Jesuïeten) en o.p. (van de Dominicanen). Maar die paters hebben in Brabant geen kloosters, en daar zijn wij goed mee af. Wat zou er van de Boskapel terechtgekomen zijn als Joost andere letters achter zijn naam had gekozen, en geen augustijn was geworden?

Joost, je hebt je voornaam niet zelf gekozen; dat hebben je ouders bij je doop gedaan. Ik vind je doopnaam heel toepasselijk. Jozef is vanouds de timmerman, patroon van allen die met hout te maken hebben, van mensen ook die aan de weg timmeren en die spijkers met koppen weten te slaan. In 1989 ben je pastor van de Boskapel geworden, en je hebt je er direct thuis gevoeld: het interieur is vooral uit hout opgebouwd: de wanden, het plafond, de vloer. Het meubilair bestond tot voor kort uit onvervalste Brabantse stoelen uit Oirschot, ambachtelijk gemaakt van eikenhout.

Eén van de aansporingen van Augustinus luidt "Trek steeds verder", en daar geef je gevolg aan. Zo heb je de geloofsgemeenschap van de Boskapel bijna 25 jaar geïnspireerd en begeleid op haar weg naar God. Ik herinner mij dankbaar de zoektocht naar eigentijdse liturgie, de vieringen op "Zondagmorgen anders", de start van de agapèvieringen.

Ik sla nu even een zijweggetje in. Ik ben in 1997 vaste bezoeker van de Boskapel geworden, toen een overbuurvrouw van mij vroeg of ik er lector wilde worden. Ik was toen al 30 jaar lezer in de Groenestraatskerk, maar gaandeweg verdorde dat groen, en ik zei meteen ja op haar vraag. Ik werd toen van Groenestraatskerkerker prompt Boskapeller, een term waar ik moeite mee heb. Boskapeller doet mij denken aan de luchtvaart, niet aan een tocht langs 's-Heren wegen. Wat zouden jullie er van denken als wij de term Boskapeller inruilen voor Boskapelgrim?

Joost, je bent nu terug in Brabant, op een vertrouwde plek waar jij en je medebroeders het hart van Augustinus brandend houden. Wij zullen je van tijd tot tijd nog ontmoeten en dat doet ons deugd.

Als ik vanaf de Oude Graafseweg naar de Boskapel kom, zie ik aan het hek nog steeds een bordje waar AUGUSTIJNEN op staat, en onwillekeurig komt mij dan de titel van een populair lied in gedachten: "Weet je nog wel, oudje?".

Agnes Hoogeveen:

Een ervaring uit de Villanova-parochie

Beste Joost en Boskapellers

Ik wil jullie iets vertellen over het spannende nachtleven van Joost in de jaren negentig.

Let op: Joost lag in bed en ja hoor, daar ging de bel!

In eerste instantie dacht hij: laat gaan, maar het bellen hield maar aan!

Dus toch maar even kijken, misschien een noodgeval.

Tot zijn verbazing staat er een parochiaan uit de Wolfskuul voor de deur.

'Is er iets niet goed?' vraagt Joost, waarop de vrouw antwoordde:

'Pater, je mot mien effe noar huus brenge want ik durf nie alleen thuis te komme, ik bin veul te loat en dan krieg ik fan die van mien op me flikker, dat durf hij nie als jij er bij bin'.

'Nee, dat kan ik toch niet doen', zei Joost.

'Het is midden in de nacht en je weet zelf de weg wel, het is dichtbij!'

Ze bleef echter vastbesloten staan.

'Ik goi ech nie weg heur, je mot ech mee'.

Nou, dat moet dan maar, dacht Joost. Dus

op naar de Wolfskuul. Tot zijn schrik ging ze ook nog gearmd lopen want ze had een goede neut op.

'Hier is het', zei Joost. 'Ik zie dat het licht nog aan is dus je kunt gewoon naar binnen.

'Mooi nie Poater, je mot effe mee noar binnen', zei de vrouw, 'anders geleuf tie mien nie'.

Ook dat heeft Joost nog maar gedaan. Het werd een lang gesprek.

Joost, je had toch nooit gedacht dat dit ook bij het pastoraal werk voorbij zou komen?

Chris Dijkhuis:

27 januari 2013, Boskapel Nijmegen

Dames en heren en met name één heer, wat heet, zeer eerwaarde heer zelfs, reverendissime domine, reverendissime pater mag ook, maar..... in de wandeling heel gewoon: Joost.

Een maand of twee geleden kreeg ik van Maria Ludikhuize op de haar zo eigen charmante wijze het verzoek Joost bij zijn afscheid en merkwaardigerwijs ook op zijn 69^e verjaardag toe te spreken. Ik hoefde daarover niet lang na te denken. Ik doe het dan ook met groot genoegen.

Als ik mijn referaat een titel mag geven, dan luidt die

Joost Koopmans als sleutelgat

Het referaat bestaat uit twee delen. Deel 1 het sleutelgat. Deel 2 Joost.

Wie in onze regio het begrip 7 heuvelen hoort vallen, denkt waarschijnlijk meteen aan Groesbeek, zeker als de spreker daar nog woont ook. Wie wat verder kijkt, ziet, maar daar heb je wel een bovennatuurlijk goeie verrekijker voor nodig..... Rome.

Rome, gebouwd op zeven heuvelen. Ik kom altijd in de verleiding zeven heuvelen te zeggen, maar dat bekt niet. Zeven heuvelen dus. Een ligt aan de westkant van de Tiber: de Janiculus; aan de oostkant liggen de overige zes.

Een daarvan is de Aventinus, Italiaans Aventino, vernederlandst Aventijn. Als je over die heuvel richting Tiber loopt, kom je eerst langs een park

waar soms al in februari de sinaasappels van de bomen vallen. Dan volgt de Santa Sabina met een fraai gerestaureerd middeleeuws interieur en een 15^e-eeuwse deur van cipressenhout met onder meer een afbeelding van de doortocht van de joden door de Rode Zee, waar het hoofd van de farao ooit veranderd is in dat van Napoleon. Vervolgens kom je langs de Sant' Alessio met binnen de trap van het ouderlijk huis van de H. Alexius waar hij door niemand herkend, als bedelaar leefde en stierf. Buiten krijgen zwervers elke middag een warme maaltijd aangeboden.

De wandeling eindigt op nummer 3 bij de Priorij van de Ridders van Malta.

De poort naar de tuin ervan heeft het beroemdste sleutelgat ter wereld. In alle gidsen en gidsjes wordt het beschreven. Kijk er door en je weet niet wat je ziet: een laantje dat je op het eind verrast met in een groene omlijsting een prachtig gezicht op de Sint Pieter en wel op de koepel van Michelangelo.

Je mag hier werkelijk van perspectief spreken. Die term eerst maar taalkundig bezien. Perspectief is opgebouwd uit twee Latijnse woorden: 'per' betekent door en 'spicere' (voor de meesten onder ons bekend van het spiekbriefje uit een grijs verleden) betekent zien.

Samen iets als doorkijk. Een verwant woord in negatieve zin is tunnelvisie. Ik geef grif toe dat tunnelvisie en het Vaticaan na Johannes XXIII makkelijk in één adem te noemen zijn, maar laat mij deze feestelijke dag niet gaan bederven met een dissonant.

Een verwant bééld geven we in ons mooie Nederlands helaas vrijwel altijd aan met het Engelse 'eye...opener'. Dit is niet te vertalen met 'ik kurkentrekker', maar volgens van Dale met 'blikopener'.....(dat ligt dan weer tegen de kurkentrekker aan) of beter 'oogopener' en 'openbaring'.

Als ik terugdenk aan de Boskapel van zondag 30 november 2003, mijn eerste zondag aan de Graafseweg, en aan mijn aanmeldingsgesprek met Joost op 14 januari 2004, dan kan ik zonder enige aarzeling verklaren dat Joost voor mij een 'eyeopener' is geweest en wel in openbare zin.

Ik denk dat veel Boskapellers die tijdens het rectoraat van Joost onze augustijnse gemeenschap zijn komen versterken, zich hier iets bij voor kunnen stellen.

Toen na Johannes XXIII, te beginnen met Paulus VI, de frisse wind met het sluiten van alle kerkraden tot een benauwende sfeer was verworpen, was ikzelf langzamerhand al mijn bezieling verloren.

Tussen 1963 en 2003 liggen voor mij 40 jaar van groeiende onverschilligheid.

Dat ik na 4 decennia op mijn 63ste bij de Boskapel ben beland en daar Joost tegen ben gekomen, beschouw ik als een godsgeschenk én een godsbewijs tegelijk. Er ging voor mij een wereld open toen ik op 1 februari 2004 het 'Eert God in elkaar' uit de regel van Augustinus door Joost als volgt hoorde vertalen: "God is de mogelijkheid die elke mens in zich heeft, een liefde zonder dat daar iets tegenover staat". Ik begon enigszins te begrijpen wat Hermann Hesse (wie kent hem nog uit de 70-er hippiejaren?) bedoelde met zijn definitie van God: "De boven alle beelden en veelvormigheden verheven ondeelbare geest".

Ik verstout me te zeggen dat Joost en ik het een en ander gemeen hebben. Beiden watermannen, ik van de 21ste januari Agnes, Joost van de 27ste Angela de Merici, maar wat beter bij Joost past: de overbrenging naar Constantinopel van het gebeente van Johannes Chrysostomus. Chrysostomus, de gouden mond. Joost de bevlogen predikant. Toeval?

Ik van 1940, vlak voor de oorlog, Joost van 1944 (strikt genomen nog een snotneus dus, jongste augustijn, nillens willens op weg naar pater provinciaal?). Joost van vlak voor de bevrijding. Mijn grootvader was wever, die van Joost ook. We groeiden op in een groot katholiek gezin, zo veilig als wat, er kon je niets gebeuren. De narigheid was DAT er dan ook niets gebeurde.

Ik had (met de woorden van mijn broer) als kind last van priesterroeping, maar na 4 jaar klein seminarie bleek dat toch niet het geval. Joost was een latere roeping, kwam na Mulo en gymnasium eerst in Gennep als novice bij de Orde van de Heilige Geest en na een jaar ongeveer op zijn 19^e als ik het goed heb, kreeg

Joost daar de geest naar de augustijnen in Eindhoven te gaan. Op mijn 19^e ging ik op de fiets in acht uur van Haaksbergen het land door om in Amsterdam klassieke talen te gaan studeren. Joost richtte zich op het pastoraat, ik op het onderwijs. Aan het eind van ons beider dagen kunnen we beiden zeggen dat we beiden 1 van de 7 sacramenten hebben gemist, ik de priesterwijding, Joost het huwelijk. Ik voel me daar zeer wel bij: het bewijs daarvan is vanmiddag in ons midden.

Joost, ik schakel over van de derde naar de tweede persoon. Ik heb je in haast 10 jaar mogen leren kennen. Door omstandigheden hebben we met elkaar meer contact gehad dan dat van een doorsnee pastor met een doorsnee kerkganger die meent het licht terug gezien te hebben. Joost, je vertrekt grotendeels naar Eindhoven. Het is voor mij en veel anderen moeilijk wennen je niet meer dichtbij te weten. Ik denk dat aan jouw beslissing twee redenen ten grondslag liggen.

In Eindhoven zie je een nieuwe uitdaging liggen. Met jouw charisma, ga je de jou eigen augustijnse inspiratie in kerkelijk barre tijden op weer anderen overbrengen. Ik hoop dat je geen parel voor de zwijnen zult zijn. We laten je gaan als een soort missiepater. In plaats van naar de arme heidenkindertjes ga je naar de arme Bossche Bisdommertjes, onlangs nog verder geplaagd door een Tilburgse godshuisSchilder die een portrettengalerie wil openen van gelovigen die het verder wel geloven.

Daarnaast speelt ook het gemis van je ordebroeders een rol. Je appartement aan de Rosa de Lima was een hele vooruitgang, vergeleken met je kamertje aan de Graafseweg, maar ondanks alle contacten geeft het leven in een klooster toch meer basis en warmte.

We hebben aan je uitleg van je beslissing gemerkt dat je je de teleurstelling van velen heel goed bewust bent, maar met enige regelmaat zullen we je weer op ons augustijnse nest terug zien. Bovendien.... in geval van nood mag en moet iedereen dopen, maar in geval van nood kan men ook naar Eindhoven gaan, zelfs als..... sinds 1959..... fervente aanhanger van de enige echte voetbalkampioen Ajax.

Joost, ik kan me je gevoel dat de herder zijn kudde toch gaat verlaten, goed voorstellen. Hoeveel overwegingen heb je niet met dit thema gemaakt? Ik denk dat we met de vondst, die Ekkehard heet, een uiterst geruststellende opvolger hebben. Meer nog: we hebben zelfs een Duitse herder. Geboren in Worms. Hij staat hier, kan misschien wel anders, maar wil dat niet.

Joost, een afscheid als dit heeft het gevaar in zich te gaan lijken op een uitvaart, met of zonder crematorium als toetje. Met de geliefde overledene is niets ooit mis geweest. Hij of zij wordt in letterlijke zin het graf c.q. de oven in geprezen. Mijn

zwart pak wijst voor sommigen misschien ook in die richting, maar mijn onvermijdelijke stropdas spreekt andere taal. Op jou valt immers één ding wel degelijk aan te merken.

Ondanks herhaalde waarschuwingen blijf je het woord adVENT uitspeken als ADvent. AANKomst in het Nederlands is wat anders dan het Latijnse adVENTus. Deze fout zij je hierbij vergeven, want de klemtoon ADvent klinkt bij sleutelgat Joost net als PRACHTvent.

Joost, tot slot mag ik uit onze eigen kelder jou aan jezelf overhandigen: een fles La fleur de l'église, de bloem van de kerk.

Annemieke Pacilly:

Aanbieden van het Vriendenboek:

"Joost Koopmans, 39 jaar Pastor voor en tussen de mensen"

Joost, we zijn een beetje op het einde van je afscheid gekomen.

Er zijn vanmiddag natuurlijk heel veel lieve en hartverwarmende woorden tegen je gezegd.

Sommige zullen in je hart belanden, zoals ook jouw woorden vaak bij velen ons hart hebben geraakt.

Maar woorden zijn ook vluchtig en wij snappen dat zo'n middag ook overweldigend voor je is geweest.

Daarom hebben we de Boskapellers ook gevraagd iets over je op te schrijven; alles mocht en er werd geen censuur toegepast.

Nou, ik kan je zeggen, daar is op geweldige wijze gebruik van gemaakt.....

Ons kent ons..... Eerst zeer traag op gang komend, maar uiteindelijk een respons van 70% (en wetenschappers hebben gezegd dat dit zéér hoog is).

Allemaal even lieve en hartverwarmende woorden..... en oneerbiedig gezegd: 'het boek puilt nu uit!'

Joost, één ding: óns zul je niet vergeten, als je dit boek op je kamer in Eindhoven een beetje binnen handbereik laat liggen. Het geeft je bagage om dóór te gaan je ambities gewoon voort te zetten, maar vooral ook 'gewoon onze Joost te blijven'.

We gunnen je met dit boek ontzettend fijne uren en namens allen:

Het gaat je goed, maar heel graag tot het maandelijks weerzien in de Boskapel.

Liedereren

NEC-lied

Hier trekken wij ten strijde, voor de Nijmeegse Rozenbuurt.
Vechtend te allen tijde, tot Massink is weggestuurd.
Vechtend te allen tijde, tot 't clubhuis is ingehuurd.

Ach Rozenbuurt

Refrein: *In de Wolfskuil, in de Rozenbuurt,
waar de strijd en de aksie, al zolang heeft geduurd.*

1. Voor nieuwe huizen met betaalbare huur,
voor het opknappen van WC, douche of schuur.
Voor het wijkcentrum: een eigen klupgebouw,
is de wijk al zeven jaar in touw.
Voor de kinderen een plaats om fijn te spelen,
zodat we de kuil niet met z'n allen hoeven delen.

Hand in hand, kameraden...

Rozenbuurt, jij moet blijven,
in onze buurt wordt niet geknoeid,
we zullen voor je strijden,
met ons wordt niet gestoeid.
Wij gaan door met protesteren,
met elkaar, dan zijn we sterk.
We zullen ze wel leren,
kom op nu, aan het werk
De gemeente wil duur bouwen,
daarvoor moeten wij opzij.
Maar we willen de buurt behouden,
hier wonen willen wij.
Want als er dure huizen komen,
zijn die huizen niet voor ons,
en waar moeten wij dan wonen,
gemeente, je krijgt de bons!

Peter Freijssen

Melodie: de boevenwagen

Luister en kijk als je Joost ziet gaan,
dan gaat er beslist wat gebeuren.
Als hij voor zijn mensen ergens achter gaat staan
begint het er rood te kleuren.

In Villa Nova daar deed hij de dienst,
een buurthuis, een levende kerk.
Geloof en gezelligheid hand in hand,
veel vieren, maar ook aan het werk,
als herder, als raadsman en als kameraad.
Je kon op zijn werken echt bouwen:
het recht op voorzieningen voor iedereen.
Een kerk met de armen uit de mouwen.

Mensen kom kijken, Joost Koopmans doet mee.
Hij wil voor meer rechtvaardigheid strijden,
voor een goede woning en niet te duur.
Nee niemand hoeft armoe te lijden.
En als augustijn weet hij het heel goed
dat je bij God niet op je krent kunt
blijven zitten.
Geen woorden maar daden, geloof in
een mens:
zijn roeping, dus niet zitten pitten.

Een noot over **rood**:
rood staat voor leven,
passie, warmte, kortom:
De liefde vanuit het hart

Familia Augustiniana Boskapel

Melodie: Uit vuur en ijzer

1. Dag Joost, jij gaat nu hier vandaan
het spijt ons dat je weg zult gaan
Maar ja je krijgt een superbaan,
een nieuwe kerk opbouwen
2. Het wordt d' Augustijnenkerk
Doe veel met Augustinus' werk
wees voor zijn gedachten sterk
en doe het met vertrouwen.
3. We kwamen bijna dertien jaar
geleden alweer bij elkaar
met jou en Martien om 't is waar
de familia te starten
4. Eerst eten in het Convent
gebed naar Augustijntrend
vervolgens een tekst verkend
met Augustijnse harten
5. Je hebt ons op een spoor gezet
We hebben het ook doorgezet
dat laat natuurlijk onverlet
dat wij jou willen danken
6. Er is ook een achterban
In Boskapel en in de FAN
daar hebben wij voordeel van
Vandaar ook deze klanken

Boskapelkoor

Wanneer je terugdenkt aan die jaren
De Wolfskuul, de Rozenbuurt
Villa Nova ook niet te vergeten
Als pastor was je daar prima op je plaats

Refrein:

*Als een vriend word jij gedragen alweer jaren,
je was er wel*

*Als een herder voor de mensen bij de kudde,
je was er wel*

Ga niet weg, laat ons nu toch niet alleen

Komen wij daar ooit wel overheen

A-als koor willen wij vragen,

j' uit te dagen, kom nog eens aan

Als je zong vooraf aan 't evangelie

Alleluja, alleluja

Met jouw stem wist jij ons vaak te raken

De Boskapel, ja die zong graag met je mee

Refrein:

Ook de jeugd, die gaf jij veel vertrouwen

Van groot tot klein, je zag ze staan

Elke fase van 't menselijk leven, je was erbij

En je sprak een passend woord

Refrein:

Als onze wegen nu toch echt gaan scheiden

Het Brabants land, lacht je nu toe

Jij gaat daar het vieren weer vernieuwen

Dat gaat jou lukken, je mag van ons nu gaan!!

Refrein:

*Als een vriend word jij
gedragen alweer jaren,
je was er wel*

*Als een herder voor de mensen
bij de kudde, je was er wel*

*Ga niet weg, laat ons nu toch
niet alleen*

*Komen wij daar ooit wel
overheen*

*A-als koor willen wij wensen,
Augustijntje, het ga je goed!!!*

Capella Silvestris

Melodie: vite vite courons vite

Meer dan 13 jaar geleden, moet je horen
Was behoefte aan een tweede, bij de koren.

Dit had u niet kunnen dromen
dat zo'n koor er ooit zou komen
Door leiding van Joost zo gedaan.

Maar Joost u hebt al begrepen bleef niet plakken
Hij had alvast heel geslepen Jan te pakken

Onder diens bezielde leiding
brachten wij de Goede Tijding
Kijk zo is Capella ontstaan.

Toen na Jan nog jaren zonder pianisten
tot we na Geert ook nog dirigenten misten

Ondanks minder goede dingen
zijn we toch steeds blijven zingen
Dat is waar we altijd voor gaan.

't koor gaat nu op eigen benen toch weer verder.
Net als Joost die gaat nu henen als de herder.

Ja U ziet voor deze pater
dus voorlopig geen rollator

Joost begint van voren af aan (2x)
Van voor af aan van voor af aan.....

Rikie Willems

Melodie: 't zonnetje gaat van ons scheiden

Joost, jij gaat nu van ons scheiden,
Joost jij moet nu bij ons weg.
Was dit nou niet te vermijden?
Dit is voor ons vette pech.

Hoort gij hoe't klokje van Eindhoven klinkt.
Snapt gij dat Joost daar voortaan zingt.
Wij moeten voortaan zonder Joost
wie is het die ons nu troost.....?

Melodie: en van je hela, hola, houd er de moed
maar in

En van je Ekkehard, we houwen de 'muth' erin
we houwen de 'muth' erin
we houwen de 'muth' erin
we houwen de 'muth' erin
houwen de 'muth' erin.

Afscheidslied

Melodie: refrein van "Ach Margrietje de rozen zullen bloeien"

Lieve Joost, we zullen je gaan missen.
Wat je deed, het kwam steeds uit jouw hart.
Al jouw eenvoud zonder grote woorden
bij de vreugde en de smart.

Een gewone mens voor mensen,
Hoog of laag voor jou als mens gelijk.
Jouw verbinding was ons een genade,
het geloof in de praktijk.

Lieve Joost, de rozen zullen bloeien
ook al ben je niet meer hier.
Onze tranen zullen samenvloeien
in dezelfde stromende rivier.

Ook al denk je, dat komt nooit meer,
dat komt nooit, nee nooit meer terug.
waar j'ook bent, dit blijft in jou hetzelfde:
medemenselijkheid zoals hier.

Aanbieden van de lichtende kaars

Lieve Joost, ons licht zal blijven schijnen
ook al ben je hier niet meer.
Want wij willen het jou hier nu schenken.
Het verdwijnt nu nimmer weer.

Mag dit licht jouw hart verwarmen,
jou verlichten, waar jij ook zult gaan.
En ook wij zullen nu verder trekken
in dat licht, dat ene bestaan.

Tot slot verder neuriënd.....

Bestuur Boskapel

Antoinette Meys	voorzitter
Jan Revenberg	secretaris
Manfred Markhorst	penningmeester
Annemieke Pacilly	portefeuille gemeenschapsopbouw en augustijnse spiritualiteit
Birgitte Ligtenberg	portefeuille pastoraat en diaconie
Marjolijn Esser	portefeuille liturgie en oecumene
Joop Haverkort	portefeuille PR en Vorming

Kapelbalans actie

De kapelbalans actie is voor de Boskapel de belangrijkste bron van inkomsten.

Doe daarom mee!!

U kunt uw bijdrage overmaken op:

ING-bank: 22 06 916 of

Rabobank: 15 78 32 856

t.n.v. Stichting Augustijns Centrum de Boskapel